

faadan, og at det ikke er en Forelæggelse af den provisoriske Finantslov fra Regeringens Side, som vi her stemme om.

Solstein: Det har undret mig noget at høre det ærede Medlem (Veth), som jo dog er Jurist, opstille den høist forbausende Paastand, at en Lov eller en provisorisk Lov kan blive til alene gennem et Lovforslags Fremføttelse. Det er ganske mærkeligt at høre det. Jeg tilstaar, at hvis vore Jurister alle vare af den Skarpsindighed, undrer det mig ikke, at der af og til sker saa forbausende Ting i den juridiske Verden, som der af og til sker. Det ærede Medlem belærer os om, at Grundloven af 1849 indeholdt en Bestemmelse om, at Lovforslag, der een Gang vare forfattede, ikke paany maatte fremsættes i samme Samling, men at dette ikke er Tilfældet mere, og at selvfølgelig kan det fremsættes. Ja vist, og derfor kan det baade forkastes, og hvad man vil, men en provisorisk Lov kommer sandelig ikke til veie, fordi man fremsætter et Lovforslag en Gang til. Er den forfattet ved den første Forkastelse her i Thinget, kan det ikke hjælpe, om man hundrede Gange kommer med Forslaget, der ved opstaar ingen ny provisorisk Lov; der maa en ny Lov til, for at der kan blive en ny provisorisk Lov. Det troede jeg, jeg havde tilstrækkelig udtrykt, saagar for læge Medlemmer, ved at sige, at der maa en Handling af Lovgivningsmagten til, for at der kan blive Tale om en ny Lov. Og at et juridisk Medlem her i Thinget kan sige noget juridisk saa Forsærdeligt som dette, at en Lov bliver til gennem et Lovforslags Fremføttelse, det tilstaar jeg, er noget af det Mærkeligste, jeg endnu har hørt. Jeg tænker, at han er kommen i det Tilfælde, at han slet ikke har hørt, hvad der er sagt her fra denne Side; thi ellers havde han næppe sagt en saa yderst mærkelig Ting. Det ærede Medlem sagde dernæst, at den provisoriske Lov forelaa — den forelaa! — og som Argument derfor anfører dette ærede juridiske Medlem Conseilspresidentens Erklæring i Motiverne til Lovforslaget om, at han betragter den som forelaa. Jeg vilde hellere have, at det ærede Medlem for Fremtiden argumenterede saaledes: Folkethingets Forkastelse behydr ingen Ting; thi Conseilspresidenten har erklæret, at det betyder ingen Ting, saa vide vi rent og tydeligt, hvad Meningen er. Nei, jeg synes, at et saa tappert Medlem, som han — ganske vist synes han at være mere tapper efter Valghandlingens end under den — der jo brænder af Kamplyst mod Ministeriet og ikke vil nøies med, at Ministeriet bøier sig for Grundloven, men

vil udrydde deres Personer, burde ikke være saa overordentlig ivrig til at fornegte Folkethingets Initiativ, blot fordi Conseilspresidenten siger, det gjælder ikke. Hvad han bemærkede om, at vi havde været 2 Maanedere sammen og derfor godt nu kunde hjemsendes, tror jeg godt, han kunde have sparet, thi det er der vist Ingen, der ikke veed her i Salen. Det, der blev paastaaet fra min Side, var det, at saalænge vi holde dette Forslag i vor Haand, og derfor selv kunne bestemme Dieblisset for dets Forkastelse, have vi det i vor Haand at hindre Regeringen i at hjemsende Folkethinget efter 2 Maaneders Forløb hvert Aar, givende Folkethinget Skylden og Ansvar for det. Jeg tror, at det maa være tilstrækkeligt til at gjøre det klart for det ærede Medlem, hvis han ikke har forstaaet det tidligere. — Jeg skal blot endnu bemærke, at jeg beklager, ikke at have hørt nogen Forklaring af eller Besvarelse af det Spørgsmaal, jeg stillede. Jeg har hørt en hel Masse Gjentagelser af Ting, der ere sagte hundrede Gange før og det Meste af, hvad jeg sagde i mit første Foredrag og der imødegik, men ikke Spor af Forsøg paa at imødegaa, hvad jeg har sagt, eller Forklaring af det, som det kommer an paa, nemlig af Grunden, hvorfor vi nu skulle følge en anden Fremgangsmaade end den, vi fulgte under ganske lignende Forhold i 1887, og som dengang blev foreslaaet af det ærede Medlem for Veile Amtss 2den Valgfreds (Berg). Skjøndt det ærede Medlem fra Næstved (Veth) er blevet overbevist af Conseilspresidenten om, at her foreligger trods Folkethingets Initiativ, den provisoriske Finantslov, har jeg nemlig det ærede Medlem for Veile Amtss 2den Valgfreds's Erklæring for, at her foreligger ikke den provisoriske Finantslov, og selvfølgelig kan man slet ikke ramme den ved at stemme over dette Forslag. Altsaa, jeg beklager ikke at have faaet denne Forklaring og maa da sige, at jeg i dette Dieblis ikke ser nogen anden Forklaring af den forandrede Situation end den, at vi i 1886—87 vare et Klerikal, der skulde tage Beslutning om denne Sag, medens dette Forslag nu fremsættes af et Mindretal, og det indbringer jeg er praktisk for vedkommende Mindretal, en Ting, der har Betydning for det; thi naar man er Mindretal, kan man rolig foreslaa, hvad man vil, det bliver ikke vedtaget og har altsaa ikke den allersjæreste praktiske Betydning; som Mindretal vifterer man hverken derved at kompromittere sig selv eller Andre, men har den svage Mulighed overfor meget naive Menneker at